

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 766/2023
14.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Немање Радиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 657/20 од 03.11.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 26/23 од 15.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Радиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 657/20 од 03.11.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 26/23 од 15.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 657/20 од 03.11.2022. године делимично је стављена ван снаге правноснажна пресуда Основног суда у Новом Саду К 1318/14 од 05.02.2016. године у односу на одлуку о имовинскоправном захтеву оштећеног ДОО „РП Компани“ из Новог Сада и то досуду имовинскоправног захтева у износу од 468.558,86 динара, док је у осталом делу наведена пресуда остављена на снази.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 26/23 од 15.03.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Новом Саду К 657/20 од 03.11.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Радиновић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да

Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде „укине и окривљеног ослободи одговорности за дела која су му стављена на терет, односно утврди да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења“.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Радиновић, у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП јер је у односу на оба кривична дела за која је окривљени оглашен кривим наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду К 1318/14 од 05.02.2016. године окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, и због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године.

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 2022/19 од 27.02.2020. године, уважавањем захтева браниоца окривљеног АА, дозвољено је понављање кривичног поступка правноснажно окончаног пресудом Основног суда у Новом Саду К 1318/14 од 05.02.2016. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 135/16 од 18.10.2016. године.

Према налажењу Врховног суда, а супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, рок застарелости кривичног гоњења не тече у процесној ситуацији када је дозвољено понављање кривичног поступка због кривичних дела која су била обухваћена ранијом пресудом којом је кривични поступак правноснажно окончан.

Одредбом члана 479. ЗКП, прописано је понављање поступка након суђења у одсуству, у којем се остварује искључиво интерес окривљеног. Ово посебно што окривљени може захтевати понављање поступка у смислу наведене процесне одредбе и ван услова прописаних у члану 473. ЗКП, уколико наступи могућност да се суђење спроведе у његовом присуству, при чему се у смислу одредбе члана 471. став 2. ЗКП, захтев за понављање кривичног поступка може поднети, поред осталог, и уколико је

дошло до застарелости, односно и након што је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Сходно наведеном, процесна ситуација настала од дана правноснажности решења којим је дозвољено понављање поступка у смислу одредбе члана 479. ЗКП за време новог суђења, искључује утицај застарелости кривичног гоњења на исход тог поступка.

Према томе, поступањем у новом поступку и доношењем побијаних пресуда, којима је правноснажна пресуда Основног суда у Новом Саду К 1318/14 од 05.02.2016. године делимично стављена ван снаге само у делу одлуке о имовинскоправном захтеву, а у осталом делу остављена на снази, нижестепени судови нису учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП обзиром да је, у конкретном случају, искључен утицај застарелости кривичног гоњења на исход предметног поступка.

Бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Образлажући битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац у захтеву наводи да се пресуда заснива на исказу сведока ББ, представника оштећеног „Поткозарје“ доо, који је, према његовом мишљењу, суд ценио супротно одредби члана 16. став 5. ЗКП, што доводи у везу са сопственом оценом исказа овог сведока и алибијем окривљеног у време извршења кривичног дела поводом ког је наведени сведок испитан.

Поводом повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац у захтеву наводи да су радње које су окривљеном стављене не терет редовно предузимају у пословању између правних субјеката, и да у њима нема обележја кривичних дела. Према мишљењу браниоца, чињеница да постоји дуговање за преузету робу, сама по себи, није доказ да је окривљени извршио кривична дела, о чијем извршењу, по ставу одбране, иначе ни нема доказа. У прилог наведеног става, бранилац у захтеву цени резултате графолошког вештачења и из ког се, према његовом мишљењу, не може утврдити да је окривљени потписао спорне отпремнице, и закључује да нема доказа о продаји робе за готов новац ни доказа о висини прибављене противправне користи.

Према налажењу Врховног суда, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у захтеву само формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док суштински указује на погрешну оцену доказа и погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреде закона из члана 16. и 440. ЗКП, које не представљају законски разлоге у оквиру повреда закона наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, па се овај суд у њихово разматрање није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се

неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Радиновића, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић